

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.537 van 4 april 2000
in de zaak A. 90.544/IX-2290.**

In zake : Stefaan MATTHYS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. ROTSART,
 kantoor houdende te MARKE (KORTRIJK),
 Pieter Breughelstraat 25

tegen :

het Vast Wervingssecretariaat.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Stefaan MATTHYS op 29 maart 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van het selectiebureau van de federale overheid dd. 16.02.2000 waarbij verzoeker gemeld werd dat hij niet in aanmerking komt om deel te nemen aan het examen voor de aanwerving van mannelijke deskundigen (functie : opvoeder-begeleider (rang B1) voor de Gemeenschapsinstelling voor Bijzondere Jeugdbijstand van de Administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn - Departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur - Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) en dat ook zijn inschrijving voor het examen niet in aanmerking kan worden genomen";

Gezien het verzoekschrift dat Stefaan MATTHYS eveneens op 29 maart 2000 heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregel te vorderen dat verzoeker toegelaten wordt tot het afleggen van het examen voor deskundige-opvoeder zoals gepland op 7 april 2000;

Gezien het administratief dossier;

Gelet op de beschikking van 30 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 april 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROTSAERT, die verschijnt voor verzoeker en van adviseur-generaal J. MOMMENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op contractuele basis werkzaam is als opvoeder - in niveau C - bij de gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg "de Zande" te Ruiselede; dat hij oorspronkelijk beschikte over een diploma van opvoeder A1 en later het diploma van licentiaat in de orthopedagogie heeft behaald; dat verzoeker een statutaire aanstelling ambieert van gespecialiseerd opvoeder-begeleider - niveau B - waarvoor een diploma A1 vereist is; dat, naar verzoeker verklaart, zijn deelname aan het examen met het oog op een benoeming in die graad reeds een eerste maal geweigerd werd in 1997 om reden dat krachtens een algemeen verbindend verklaarde CAO personen titularis van een diploma dat toegang geeft tot een graad van niveau A, geen deel mogen nemen aan examens uitgeschreven met het oog op een benoeming in graden van niveau B; dat die "CAO" blijkt te zijn verwoord in artikel VI 2, § 1, tweede lid, van het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993, zoals gewijzigd door het besluit van

de Vlaamse regering van 26 mei 1998, en luidt als volgt: "Houders van een diploma of getuigschrift dat toegang verleent tot een bepaald niveau worden uitgesloten van inschrijving voor een wervingsexamen van een lager niveau."; dat een nieuw aanwervingsexamen werd uitgeschreven met als uiterste inschrijvingsdatum 5 januari 2000; dat verzoeker zich voor dat examen heeft ingeschreven doch hem met een brief van 16 februari 2000 - de beslissing waartegen verzoeker thans opkomt - werd gemeld dat hij niet voor deelname in aanmerking kwam; dat verzoeker, naar hij verklaart, contact heeft opgenomen met zijn vakvereniging doch deze niets wenste te ondernemen om de CAO aan te vechten en hem dan niets anders overbleef om zelf de Raad van State te adiëren; dat verzoeker ook verklaart dat hij pas recent vernomen heeft dat de eerste proef van het examen op 7 april 2000 zou doorgaan, zodat hij, die meende over een termijn van zestig dagen te beschikken, dan een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft moeten instellen;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de driedubbele voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, zoals hiervoren is gebleken, verzoeker vrijwel anderhalve maand heeft gewacht om zijn vorderingen in te stellen; dat hij daarvoor als verantwoording inroept dat hij niet verwachtte dat het

examen zo snel georganiseerd zou worden, dat hij eerst gepoogd heeft om genoegdoening te verkrijgen via zijn vakorganisatie en dat hij pas recent van de datum van het examen kennis heeft gekregen; dat hij wat dat laatste betreft een brief voorlegt gedateerd 23 maart 2000, door het VWS gestuurd naar een collega, waarin die datum wordt medegedeeld;

Overwegende dat verzoeker, geplaatst voor de weigering hem tot een wervingsexamen toe te laten, redelijkerwijze niet kon veronderstellen dat die weigering door de Raad van State zou worden geschorst volgens de gewone schorsingsprocedure - een procedure die onder normale omstandigheden vijfenveertig dagen in beslag neemt - vooraleer dat examen plaats zou hebben, en zulks bovendien nadat hij het grootste deel van de termijn van beroep al had laten voorbijgaan; dat zijn argumentatie als zou de dringende noodzakelijkheid plots ontstaan zijn doordat hij recent kennis kreeg van de datum waarop de eerste proef zou doorgaan dan ook niet overtuigend klinkt; dat in dat verband bovendien kan worden opgemerkt dat verzoeker enkele jaren geleden al met dezelfde weigeringsgrond geconfronteerd is geworden, dat hem veel vroeger reeds, bij lezing van de deelnemingsvoorwaarden, duidelijk moest zijn geweest dat hij opnieuw zou worden geweigerd en dat hij ook uit ervaring wist dat zijn vakorganisatie - mede-ondertekenaar van de bewuste sectorovereenkomst - weinig geneigd was om zich voor zijn belangen in te zetten;

Overwegende bijgevolg dat de ongewoon lange periode welke verzoeker heeft laten verlopen tussen de kennisgeving van de bestreden beslissing en de datum waarop hij zijn vorderingen heeft ingesteld een negatieve vormt van het begrip uiterst dringende noodzakelijkheid;

dat aan de desbetreffende voorwaarde van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier april 2000, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.